

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Van storm tot straatbestuur

De herfst was nogal stormachtig. Tot twee keer toe waaiden delen van mijn huis om of weg. Mijn lezers moeten mij maar vergeven dat ik in dit hoofdredactioneel andermaal over het weer begin. Deze TGF zal niet in herfstigheid blijven hangen, maar natuurlijk een kerstsfeer uitdragen.

Hieronder prijkt alvast de kerstboom. Verspreid over dit nummer ziet u de enthousiaste versierders bezig. Wie behoefte heeft aan een witte kerst, blader gelijk naar bladzijde 3. Helaas beschikt dit digitale blad niet over een centerfold, anders had deze historische tekening daar natuurlijk gestaan.

Ook historisch (en mooi) is het interview met Jan Latooy, die nog precies kan beschrijven hoe de straat er een halve eeuw geleden uitzag. In zekere zin vertelt de reportage over Hotel Turkuaz ook interessante straatgeschiedenis, bijvoorbeeld over gestrande Russische matrozen en een Amerikaanse CIA-agent dan wel oplichter. Naast geschiedenis hebben we ook aardrijkskunde in onze fotoreportage van de grenzen van de straat.

De vaste rubrieken laten ons niet in de steek: de Elevator Pitch, Te Koop, De Verbouwing, de Speeltuinrecensie, de Filmladder en natuurlijk Kids in the Street. Terug van weggeweest is onze kennismaking met Nieuwe Buren.

Om de kerstsfeer verder op te voeren geeft uw redactie zich traditiegetrouw weer een tip voor bij de kerstboom. Dit keer hebben de redacteuren een muzikale suggestie.

Wie meer diepgang wil dan praatjes over muziek of over het weer, kan terecht bij onze columnisten, die elk zo hun ideeën hebben over debat en bestuur in de buurt. Veel leesgenot en rust lekker uit!

LvdM

In deze TeleGraaffloris

pagina 2	Van de Veurzitter Straatnieuws
pagina 3	Kerst in de Graaf Florisstraat
pagina 3, 4 en 5	Luistergenot bij de kerstboom
pagina 4	TGF Elevator Pitch
pagina 5	Filmladder
pagina 6 en 7	De grenzen van de straat (foto's)
pagina 7	Te Koop
pagina 8 en 9	De Verbouwing (74a)
pagina 9 en 10	Vanouds in de Graaf Florisstraat
pagina 11	Nieuwe burens: Puck&Fons (24B)
pagina 12	Speeltuinrecensie Binnenstebuiten
pagina 13	Kids in the Street: Anthony
pagina 14 en 15	Slapen in: Hotel Turkuaz
pagina 15	Johns hoekje a-politiek
pagina 16	Liesbeth Levy (column)
pagina 17	Top 88A: Pop-up café
pagina 18	Handige adressen Colofon

Nog geen TeleGraaffloris in de mailbox?

ABONNEREN DOE JE ZO

Email naar: krant@graafflorisstraat.nl

Doe briefje in de bus bij nummer 73a

De krant wordt één keer per kwartaal elektronisch verspreid onder geïnteresseerde bewoners van de Graaf Florisstraat en de leden van de Vereniging Ter Bevordering.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

OUDS&NIEUWS

Een update van wat er in en om de GF zoal gebeurt

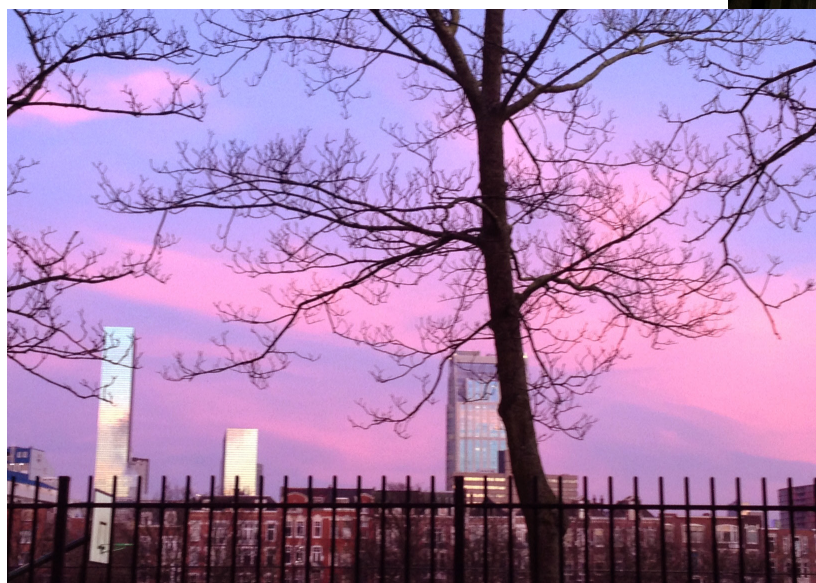
28 oktober - Een zware herfststorm teisterde Nederland. In de straat vlogen meerdere dakjes, losse voorwerpen en takken naar beneden. Qua schade was dit de ergste storm sinds 2007.

4 december - De gemeente voert de Rotterdamwet in voor tien grote straten in Delfshaven. In onze buurt gaat het om de 1e Middellandstraat, Tweede Middellandstraat, 's Gravendijkwal, het Middellandplein en de Vierambachtstraat. Mensen met een te laag inkomen mogen zich hier niet meer inschrijven. De bedoeling is hiermee verdere verpaupering tegen te gaan.

5 december - Een tweede storm ontdeed een pand in het midden van de Graaf Florisstraat bijna van het dak. De brandweer kwam er aan te pas om te voorkomen dat het gevaarte op het hoofd van argeloze voorbijgangers zou vallen. Zie de foto hiernaast.

9 december - We worden de afgelopen weken verrast met prachtige kleuren in de lucht. Hieronder de roze lucht van 9 december rond 16.30u, gefotografeerd vanaf het sportveld aan het begin van de Graaf Florisstraat.

22 december - Op de zondag voor Kerstmis was weer de traditionele Kerstborrel. Tientallen straatbewoners kwamen naar het pandje voor een bekertje glühwein of chocolademelk. Dit jaar zonder christmass carols, maar niettemin erg gezellig.

van de veurzitter

Beste mensen,

Al mijmerend kom ik tot de conclusie dat dit een fijn "straat"jaar was. Leuke activiteiten, veel mensen die zich hier voor hebben ingezet. Hartelijk bedankt allemaal.

Gelukkig zijn er nieuwe plannen en is er genoeg inspiratie om ook het komende jaar weer gezellige dingen te organiseren. Dus laat 2014 maar komen, toch!

Namens het bestuur van de Vereniging ter Bevordering wens ik jullie allemaal goede feestdagen toe. Onze zieke straatgenoten wens ik sterkte en beterschap.

Dat 2014 mag brengen waar je op hoopt. Proost!!
KvB

4 januari Wilde Winterdingen; (uitgesteld van 21 december) 15.00 uur, Heemraadspark: spijker meppen, hout zagen en hakken en natuurlijk stoken, boomstam werpen. Winterlekkers uit de kiosk en muziek van The Yes Please! En nog veel meer. Alle activiteiten zijn gratis.

Stuur je nieuws naar: krant@graafflorisstraat.nl

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Vrolijk Kerstfeest!

Luistergenot bij de Kerstboom

Wat luisteren we bij de kerstboom? Wie niet tegen te kitscherige of kerkelijke liederen bestand is, maar toch iets sfeervols wil, kan zijn voordeel doen met de tips van de redactie. Met de verspreiding van Spotify en andere digitale diensten is het makkelijk om eens iets anders te luisteren. Zelf luister ik graag naar een stemmige plaat, zoals de laatste van Nick Cave of de prachtige plaat van Isobel Campbell en Mark Lanegan. Maar als ik echt kerstliedjes wil horen, dan grijp ik naar Silver & Gold van Sufjan Stevens. Zijn muziek wordt omschreven als Indie Folk/Baroque Pop. Het is charmant rommelig, veel traditionele deuntjes op een originele en professionele manier gebracht. Deze kerstplaat brengt zelfs sceptici in de kerstsfeer. Luuk vdm

De winter wordt het net een beetje behaglijker met Gregory Porter's zware, zwoele stem door het huis. Deze grote, vriendelijke jazz-reus staat bekend om zijn sympathieke voorkomen en speciaal hoofddeksel waarover verschillende verhalen rondgaan.

Hij heeft twee maanden geleden een indrukwekkend concert gegeven in De Doelen, maar een huisconcert via z'n album Liquid spirit is ook erg fijn.

Ik wordt er afgewisseld vrolijk en melancholisch door en dat past natuurlijk ontzettend goed bij het tijd van het jaar, wanneer je de balans opmaakt van 2013 en geniet van goede wijn in nog beter gezelschap.

Femke dj

DE TELEGRAAFFLORIS

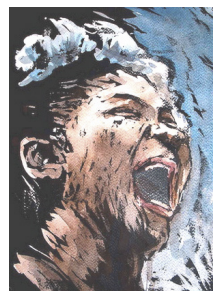
jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Luistergenot bij de Kerstboom (deel II)

Zoals velen waarschijnlijk met mij heb ik een hekel aan kerstmuziek. De schijnheiligheid druipt er vaak van af. Als aanrader voor muziek onder de kerstboom zou ik daarom niets anders aanraden dan wat ik voor andere perioden van het jaar ook zou aanraden, zoals bijvoorbeeld een stevige gitaarsolo van Jimmy Hendrix, Hot Rats van Frank Zappa, een compositie van Poulenc of Canto Ostinato van Simeon ten Holt. Een improvisatie van Coltrane kan natuurlijk ook. Toen ik echter vernam dat de bisschoppen van Nederland een aantal populaire kerstliedjes in de ban gedaan hadden (uit het liedboek geschrappt) werd mijn belangstelling hiervoor juist weer gewekt. Ik begreep wel dat die bisschoppen langzamerhand ook kotsmisselijk werden van telkens weer 'Stille Nacht Heilige Nacht' en 'De Herdertjes Lagen Bij Nachte', maar dat lag volgens mij niet zozeer

aan die liedjes maar aan de plichtmatige manier waarop deze liedjes altijd maar weer gekweeld worden. Charles Mingus heeft al bewezen dat van elk afgezaagd deuntje een interessante compositie te maken valt. Ik hoefde niet lang te zoeken om een goede uitvoering van Stille Nacht te vinden, mijn vader was ten slotte al fan van haar, en dit wordt dan tevens mijn aanrader voor onder de kerstboom. Silent Night van Mahalia Jackson. Deze vrouw wist, mede door haar diepe geloofsbeleving, dit lied overtuigend weer te geven en dan is het mooi. Op Youtube zijn verschillende versies van haar te beluisteren. doe dit en ga dan naar www.kerknieuws.nl en klik daar het kerstliedje Stille Nacht aan en overtuig jezelf. Deze laatste hoeft van mij niet helemaal af te luisteren. De roomse curie zou het ook eens moeten doen. Jeroen vdB

DE TELEGRAAF FLORIS ELEVATOR PITCH

De tweede editie van de Telegraaffloris Elevator Pitch zet Alaska Enterprises en StudioKees in de lift. Toevallig introduceren beide bedrijven zich met Engelse tekst. Leuk om te weten welke ondernemers er in de straat actief zijn en misschien is er wel een mogelijkheid tot samenwerken om de hoek!

>Meer weten? Neem gerust contact op met de ondernemers.
>Ook een Elevator Pitch? stuur dan een reactie naar krant@telegraaffloris.nl

ALASKA ENTERPRISES
Fred Krol
E info@alaska-enterprises.com
W www.alaska-enterprises.com

Supply Chain Management consultant specialized in the MM, CS, SD and LES modules of SAP, with over 15 years experience in SAP implementations and more than 30 years IT/industry experience.

kees

STUDIOKEES
Odin Visser & Jaap Huijgen
E odin@studiokees.nl
jaap@studiokees.nl
W www.studiokees.nl
A Marconistraat 52
T 010 7371220

StudioKees is a Dutch Industrial Design Studio founded by Odin Visser and Jaap Huijgen.

Like the name suggests, Kees is a real Dutch, down to earth, cheese loving guy. That's why Kees flourishes underneath the Dutch skies in the port of Rotterdam. In the old fruit harbour, Kees set out to be inspired by the craft and the mindset of the workers where Rotterdam is known for.

Kees enjoys to collaborate with creative/innovative entrepreneurs. Big or small, all it takes is a good idea. Because Kees loves good ideas and specializes in the realization. We deliver professional quality at a realistic rate.

Since April 2009, Kees repeatedly morphed product ideas into fruitful technical and smart solutions that blow your mind.. while having fun in the process.

Kees is committed to make your product work with preservation of design and concept. The aim is to develop the design in such a way that it's commercially feasible in series (mostly mass).

Kees treats each product idea as a unique project with a structured process and with full attention. By asking smart (and dumb) questions we are able to build bridges: integrate different expertises and specialism in a project.

Share your ideas!

Luistergenot bij de Kerstboom (deel III)

Wie wil dat niet, vrolijk het einde van het jaar vieren en gelukkig wakker worden in 2014. Dat kan, als je maar oplet. En ik heb dat gedaan. Want een week of wat geleden was er een muziekdocumentaire over het ontstaan van de discosound in de jaren '70. Je weet wel, die heerlijke, soepele sound, die een ware rage werd o.a in films als Grease en Saturday Night Fever, wie kent die sound niet en wie heeft er niet op gedanst of daartoe verwoede pogingen gedaan....

In die documentaire werd het ontstaan van die typische sound uitgelegd door Nile Rodgers, de voorman van de legendarische band Chic. Nile Rodgers, die ik in 2012 nog live op het North Sea Jazz heb gezien, is de man van vele grote hits. Wat is die man een "hitmachine" geweest en dat is hij nog steeds. Het principe is heel simpel, "four on the floor", dat is het geheim. Het klikt zo simpel...dat ik het ook niet meer kan uitleggen, maar als je het ziet en hoort, dan denk je...oh, zit dat zo?

In ieder geval heeft die muziek iets vrolijks en optimistisch en nou was ik laatst op een heel erg leuk, groot feest en daar werd een hit gedraaid, waar ik niet bij stil kon zitten, dus hup, de dansvloer op. Dat nummer heet Get Lucky, maar ik wist niet welke band het was, wie het gecomponeerd had, niets van dat al. Maar het bleef maar in mijn hoofd zitten....Get Lucky..

Tot Nile Rodgers in de documentaire ineens vertelde dat hij megeschreven en gespeeld heeft bij het nummer Get Lucky. Hij noemde het een echte discohit, maar dan in een jasje van 2013. Shit, dat nummer dat maanden in mijn hoofd rondspookte werd mij ineens op een presenteerblaadje aangeboden. Ik werd er echt een beetje Lucky van...

Probeer het eens, wie heeft geen Spotify, van Daft Punk, dat is de band. Een ideaal nummer om mensen uit hun stoel te krijgen op oudejaarsavond en dansend 2014 in te gaan. Ook nog uitstekend tegen lage rugpijn, hoge trouwens ook, kortom Get Lucky!

TonyS

FILMLADDER

Race op kaartjes Sushi eefilm Floriscoop

Wow, dat gebeurt niet vaak. Nog geen 4 uur na het aankondigen van Jiro dreams of Sushi waren alle plekken verkocht.

De reserveringen stroomde binnen, via facebook en via email. Van leden van de straatclub, van vaste gasten en vrienden van. En dat terwijl de film pas 5 weken later op de agenda staat.

Op 3 januari JIRO DREAMS OF SUSHI dus, een documentaire over een Japanse chefkok met een passie voor de ideale sushi. Wederom ligt de lat hoog voor het team van Floriscoop: op Michelin niveau, net als een jaar terug bij EL BULLI.

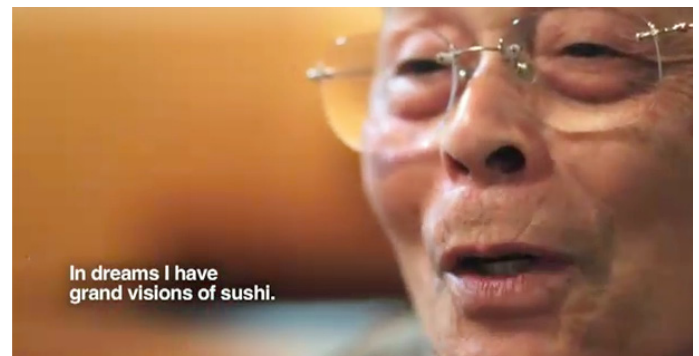
Wat gaan we verder doen dit jaar? Geen idee nog. Het plan is wel om elke eerste vrijdag van de maand een eefilm, een drinkfilm of een avondje 'zomergasten' te organiseren.

Speciaal voor de TeleGraaffloris willen we wel alvast iets verklappen over de EETFILM VAN VRIJDAG 7 FEBUARI. Het is een film:

- Met Nederlandse topacteurs (Jeroen Krabbe, Rutger Hauer, Renée Soutendijk),
- Regisseur: Paul Verhoeven,
- Met filmkeuring 16 jaar en ouder (door seks en grof taalgebruik),
- Geschoten in: Maassluis, maar ook op de Lijnbaan, metrostation Beurs en de Euromast,
- Uit 1980.

En, weet je het al? Reserveer dan snel een plekje voor deze unieke eefilm (10 euro pp, start: 19:00 uur op vrijdag 7 februari). Dat wil je niet missen. Ook nu geldt: vol is vol. Benieuwd hoe snel het deze keer gaat.

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

De grenzen van de Graaf Florisstraat

De hoekhuizen (in een geval is er niet eens sprake van een hoek maar van een geleidelijke overgang) markeren onze straat met onze buurstraten. Het zijn in feite de grensposten van onze straat. Natuurlijk wordt er al heel lang niet meer daadwerkelijk gecontroleerd, maar ondanks de vriendschappelijke betrekkingen die we onderhouden met onze burens moeten we toch onze veiligheid niet uit het oog verliezen. In hoeverre spelen deze posten daarin nog een rol? Een lijkt al overgegaan te zijn in Turkse handen en een ander fungeert als een doorgangshuis voor migranten. Misschien is niet alles wat het lijkt en is er sprake van

stille diplomatie achter de facades van uithangborden opschriften, dichtgeplakte ramen en stoffige gordijnen. Oordeelt u zelf aan de hand van de volgende fotoreportage. Voor uw eigen veiligheid is de NSA al getipt JvdB

(De reportage gaat verder op p. 7)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

TE KOOP

Geen verandering in de lijst van te koop staande huizen, hoewel er voor minstens één woning serieuze interesse was. Er staan ook nog een paar huizen te huur, waarvan twee grote voor expats en één studio.

Graaf Floris 15 aII, 115 m2, vraagprijs: € 199.000 k.k. (€1.730 per m2)

Graaf Floris 33 a2, 72 m2, vraagprijs: € 142.500 k.k.

(€1.979 per m2)

Graaf Floris 60 a, 180 m2, vraagprijs: € 445.000 k.k. (€2.472 per m2)

Graaf Floris 64 b, 165 m2, vraagprijs: € 299.000 k.k. (€1.812 per m2)

Graaf Floris 100 b (met vier huurders), 144 m2, vraagprijs: € 292.000 k.k. (€2.027 per m2)

Vertel het uw vrienden! En geniet van de Graaf Floris.

LvdM

DE VERBOUWING - de transformatie van 74a

Graaf Florisstraat 74 is de afgelopen jaren het toneel geweest van een vergaande verbouwing die inmiddels in een eindfase is beland. Het hele pand van vijf verdiepingen, dat tot 2011 onderdak bood aan een woongroep met zeven units, is compleet getransformeerd naar drie moderne woningen.

Telegraaffloris ging langs bij de bewoners van de onderste twee verdiepingen, Jelmer de Boer en Nienke Bouwhuis.

Even voorstellen

Nienke, bekend van de krachtgroen, buurtbruist, groentestoep en geveltuinen, is architect en oprichter van Bureau Bouwhuis, waarmee ze kantoor houdt aan de overkant van de straat. Ze woont al sinds 2000 op GFS74. Vriend Jelmer is bouwkundig adviseur en hokt er sinds 2006.

Waarom verbouwing?

Direkte aanleiding was het aanbod van voormalige eigenaar Woonstad in 2006 aan de bewoners om het huis te kopen. Daarop volgde een lang en ingewikkeld proces dat uiteindelijk leidde tot de daadwerkelijke aankoop in 2011.

Waarom duurde dat zo lang?

Veel tijd ging op aan plannen, onderhandelen, bureaucratisch strubbelingen met Woonstad, vergunningen, taxaties, en taxaties weerleggen. Nienke, Jelmer en de andere aankopers hebben een flinke dosis bureaucratie, onkunde en slordigheid te verduren gehad.

Daarnaast was de tijd nodig om binnen het koperscollectief de neuzen dezelfde kant op te krijgen. Dit bleek een bijna onoverkomelijk obstakel toen één van de kopers zich een uur voor passage bij de notaris nog terugtrok.

Uiteindelijk kwam het goed: het pand werd aangekocht met drie partijen, de vergunningen kwamen in orde en de plannen konden in uitvoering worden gebracht.

Wat is er precies gebeurd?

Na al het wachten hebben de bewoners met vereende krachten de slopershamer ter hand genomen en hun opgekropte frustratie in destructieve energie omgezet.

Nadat het complete binnenwerk eruit is gesloopt heeft een Poolse aannemer voor tien maanden bezit van het pand genomen. Op de buitenmuren, de vloeren en het entree na, is het hele pand opnieuw gebouwd: Nieuw trappenhuis, binnenmuren, waterleiding, riolering, bekabeling, alles. GFS 74 is waarschijnlijk het enige pand in de straat dat aan nieuwbouweisen voldoet.

Daarna hebben de bewoners hun eigen appartementen zelf grotendeels afgebouwd.

Wie heeft het ontworpen?

De aankopers (architecten, bouwkundigen en een ontwerper) hebben alles zelf ontworpen. Gemeenschappelijk hebben ze bepaald waar de schacht en het trappenhuis zou komen en verder hebben ze hun eigen appartementen ontworpen.

Nienke en Jelmer zien met veel genoegen dat het ontwerp van een aantal jaren geleden tot in de details zo uitpakt als ze in gedachten hadden. Het is volgens Jelmer echt kicken om de maquettes en autocad ontwerpen van weleer nu gerealiseerd te zien. (Vervolg op p.9)

De Verbouwing (vervolg)

Meest noemenswaardig aan het ontwerp is de vide aan de achterzijde. Tijdens de sloop kwamen de plafondornamenten tevoorschijn. Nienke en Jelmer hebben deze weer helemaal mooi gekregen met hulp van specialist Ton Steenks uit Delft. Ze vormen nu een fraai origineel detail in het verder strak vormgegeven moderne interieur.

Wat heeft het allemaal gekost?

Dit soort gegevens hebben Jelmer en Nienke niet bepaald paraat. Na wat geschat en terugrekenen komen ze uit op een bedrag van ongeveer 140.000 euro. Hiervan is ~40.000 euro besteed aan hun aandeel in de casco verbouwing en de rest aan het bouwen van hun eigen appartement.

Wat zijn jullie tips?

Voor een niet-standaard aankoopproces als zij hebben gedaan was een goed financieel adviseur onontbeerlijk. Daarnaast hebben ze een constructeur ingeschakeld om de ontwerpen door te rekenen. Ze waren niet tevreden over de afwerking van de aannemer. Voor dit soort werk raden ze aan om echt met (Nederlandse) vakspecialisten en eenpitters te werken. Dat overlegt een stuk beter ook al zijn ze wat duurder.

Zouden jullie het weer doen?

Het hele aankoopproces is onvoorspelbaar verlopen en achteraf gezien het ingewikkeldst en stressvolste gedeelte geweest. Op de verbouwing zelf wordt door dit stel met plezier teruggekeken, zo komt het over. Het was hard werk maar best leuk. Jelmer probeert het genoeg van frezen met een dubbelhaakse slijper op mij over te brengen. "Als een mes door de boter".

Tijdens de verbouwing zijn ze leuke dingen blijven doen, ze hebben hun sociale leven niet te hard verwaarloosd en hebben nog vrienden over.

Wat gaan jullie hierna doen?

Er is nog schilderwerk en plintwerk uit te voeren. Daarna gaat de tuin onder handen worden genomen en verder ... lekker wonen! PR

Vanouds in de Graaf Florisstraat met Jan Latooy

Van onze kroegtijger Peter R. kreeg ik het advies om eens met Jan Latooy te praten. Hij woonde al heel lang in de straat, dus geknipt voor onze rubriek. Hij was te vinden in café Henegouwe op de hoek van de Beukelsdijk en het Henegouweplein.

Het gesprek vond inderdaad in dit café plaats en wel op de Day After van het jubileum verjaardagfeest van barvrouw Cora (50) en dat was nog goed aan de stamgasten te zien.

Jan Latooy is een innemende man en een makkelijke prater, die nergens doekjes omheen windt. Ondanks de 'zware avond van gister' was hij er helemaal klaar voor. Al gauw werd duidelijk dat Jan het liefst over zijn werk praat. Dat heeft nu eenmaal het grootste deel van zijn leven uitgemaakt. De straatbeleving komt er daarmee vergeleken bekaaid van af.

In 1957 is Jan met zijn vader en moeder en drie broers in de straat komen wonen. Hij was toen vier jaar oud. Het gezin huurde de eerste etage op nr. 6. Op een korte onderbreking voor de militaire dienst en een blauwe maandag op kamers in de Augustusstraat na, heeft Jan altijd in de straat gewoond. Nu woont hij op 13A tegenover zijn ouderlijk huis.

Vader Latooy werkte in de scheepsbouw bij Wilton-Feyenoord en ook Jan is in deze branche terecht gekomen. Op de ambachtsschool had hij het vak meubelmaker gekozen en aanvankelijk werd hij bij de RDM (Rotterdamse Droogdok Maatschappij) in dienst genomen voor de scheepsbetimmering, maar al na een paar maanden vroegen ze hem of hij zich niet wilde laten omscholen tot metaalbewerker. Bruynzeel had inmiddels al het binnenwerk van de schepen overgenomen. Zo werd Jan afschrijver. Op grote platen staal moest hij de mallen van scheepsonderdelen tekenen, die daarna uitgebrand werden. Jan heeft daar nog gewerkt aan het enige vliegdekschip dat Nederland heeft gehad, de Karel Doorman. "Dat schip is later verkocht aan Argentinië en ingezet geweest in de Falklandoorlog." De RDM was inmiddels onderdeel van het grote Rijn-Schelde-Verolme concern. Toen de computersnijbrander geïntroduceerd werd was Jans' werk overbodig geworden en verhuisde hij naar de Verolme werf waar hij een opleiding kreeg voor optisch tekenaar. Uiteindelijk ging ondanks overheidssubsidie de hele boel failliet, zoals we allemaal misschien nog wel weten, wat uiteindelijk aanleiding was tot een parlementaire enquête naar de RSV.

(Vervolg op p.10)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

(Vervolg pagina 9)

Jan is in ieder geval in de scheepsbouw gebleven. Hij werkt nu al weer jaren bij Den Breejen in Hardinxveld-Giessendam. Deze werf maakt vooral binnenvaartschepen, werkschepen en luxe passagiersschepen voor de zeer rijken van de wereld. Die schepen kosten wel een miljoen per meter (gouden kranen, dat soort werk) en zo'n schip is al gauw 90 meter. Vol trots laat Jan me op zijn telefoon een videofilmje over de werf zien, waarin hij ook figureert.

Zelf leidt Jan een eenvoudig leven. Het speelt zich voornamelijk af op de werf, een deel in de Graaf Florisstraat en natuurlijk in de kroeg. "Een auto? Wat moet ik met een auto hier?" Hij carpoolt altijd van en naar zijn werk.

Soms met lekker weer loopt hij helemaal van Excelsior, waar een collega hem afzet, hier naar toe. Hij gaat met plezier naar zijn werk. Jan werkte in het verleden vaak heel lang door. Dat hij zo weinig thuis was heeft zijn relatie geen goed gedaan. Die heeft dan ook maar kort geduurd, maar hij heeft er wel een dochter aan overgehouden en inmiddels is hij zelfs een trotse opa. De bezoeken van zijn drie kleinkinderen zijn altijd een feest.

De straatherinneringen gaan vooral terug naar zijn jeugd. Alles was toen te krijgen in het voorste deel van de straat. Dat was een gemeenschap op zich. Hij kwam nooit achterin de Graaf Florisstraat behalve als hij naar de dokter moest.

Waar nu de dierenkliniek is, zat drogisterij Spijker. Daarnaast op nummer 4 het bloemenzaakje van omaatje Verdonk, op 4B Lauster de schoenmaker. Daarnaast mevrouw Kok de kapper. Op de hoek met de Jan van Avennestraat zat de VG, een kleine buurtsuper en op de andere hoek aan de overkant een bakkerij, daarnaast de slijterij van Vervat, dan een kantoorboekhandel en vervolgens Van Loon de melkboer.

Aan de overkant op de hoek met de Beatrijsstraat zat een groentezaak en even verder in de Beatrijsstraat

Vanouds in de Graaf Florisstraat

huisde melkboer Naaktgeboren, die een soort elektrische hondenkar had waarmee hij langs de huizen ging. Opmeer was een groenteboer die met paard en wagen langs kwam. De hele straat bewaarde oud brood en schillen voor dat paard. Jan's moeder legde vaak op de trap een briefje voor de melkboer, de groenteboer en de bakker met daarnaast een portemonnee. Zo ging dat vroeger, mensen waren te vertrouwen. Op nr. 8 zat de mooie bontzaak en pelterij van Kalkman. Ja, het was een chique straat.

Aan de oneven kant van de straat zat op de hoek Hotel du Commerce. Dat heeft in de jaren '60 en '70 goed gedraaid met het huisvesten van vooral Italianen, die hier naar toe kwamen om in de Claes de Vriezelaan hun tanden te laten trekken en een gebit te laten aanmeten. Jan heeft het zelf ook laten doen. Bij nr. 9 zat een poort waar reclame schildersbedrijf Engelman gevestigd was. Toen Jan nog op school zat heeft hij daar in zijn vrije tijd veel geholpen met het schilderen van grote reclameborden. Op nr 95/97 (waar nu het kinderdagverblijf zit) vergaapte Jan zich aan de luxe speedbootjes en jachtjes die daar in de etalage ten toon gesteld stonden.

Al met al heeft Jan een leuke onbezorgde jeugd gehad. Er waren veel gezinnen met kinderen in de straat en dus veel speelkameraadjes. Ze speelden veel in het Vroessenpark. Ze bouwden daar tenten (teepees) en vingen vis die ze zelf bakten. Hij zat op de katholieke Jozefschool in de Jozefstraat, zijstraat van de West Kruiskade. Via de tuin van de school konden ze in de Jozefkerk komen. Op een gegeven moment zijn de meeste gezinnen weg getrokken naar de buitensteden. Een benedenwoning met tuin was nu eenmaal fijner met kinderen. Jan woonde alleen en is dus gebleven. De Jozefkerk is inmiddels afgebroken. Een jaar of acht geleden heeft Jan nog zijn oude bovenbuurvrouw gesproken. Ze woonde toen al heel lang in Hoogvliet en liep met haar man door de straat oude herinneringen op te halen. Ze zal nu inmiddels wel dood zijn.

Door het raam van het café wijst Jan naar een dicht winkelpandje met een rolluik ervoor aan de overkant van de Beukelsdijk. Daar was vroeger Café Non Stop en ik stond daar in het weekend achter de bar en was er tevens discjockey. Mijn installatie stond daar. Dat was in de disco tijd. Even verder zat Diada's smulboetiek, een snackbar. Diada was toen de jongste ondernemer van Rotterdam. Dat was een leuke tijd. Daarna is het verpauperd.

Ach het leven verandert steeds, maar een ding verandert niet: Jan Latooy gaat nooit weg uit de Graaf Florisstraat. Daarvoor is hij te veel verknocht met de buurt en is café Henegouwe te veel zijn huiskamer. Jvdb

Nieuwe burenen: Puck & Fons op 24b

Soms komen dingen zo mooi samen: een stukje schrijven voor de rubriek “nieuwe burenen” en kennismaken met... de nieuwe burenen! Deze keer hoefde ondergetekende maar 1 deur opzij voor 2 vliegen in 1 klap tijdens een zeer gezellige kennismaking met Puck & Fons.

Fons en Puck zijn al een tijdje Rotterdammers, maar sinds kort huizen ze in onze straat.

Het begon een beetje hectisch: Puck moest voor haar werk (als App designer bij Sanoma) voor een project naar Finland in precies dezelfde periode als de koop en verhuizing. Voor ze als een dolle naar Schiphol reden konden ze nog net langs een brievenbus voor het koopcontract (de makelaar konden ze in allerijl niet vinden) en een high-five met de Hypotheker. Puck is “erg jetset” wel een weekend overgekomen om te verhuizen maar nu zijn ze echt geland.

Dit huis was na een jaar zoeken in het Oude Westen, de Provenierswijk en de Nieuwe Binnenweg, het eerste huis dat ze allebei “echt tof” vonden. De straat vinden ze ook heel gezellig. Puck: “Ik heb op 4 verschillende plekken in Rotterdam gewoond en dit is de eerste plek waar mensen zomaar even kennis komen maken”.

Puck is van origine Bosche en Fons komt uit Deurne. Ze leerden elkaar kennen in Eindhoven waar Puck Brood & Banket studeerde en Fons Werktuigbouwkunde. Daarna ging het ‘een beetje uit’ maar na een tijdje kwamen ze (niet toevallig) in Rotterdam bij elkaar in de straat wonen. De buurtjes vonden elkaar weer en sindsdien zijn Fons & Puck hartstikke samen. Het samenwonen begon parttime (door Fons’ werk bij ExxonMobil in Brussel woonde hij doordeweeks in België en in het weekend samen met Puck) maar is inmiddels alweer een jaar ‘fulltime’ te noemen (want Fons werkt

gewoon weer bij de vestiging van ExxonMobil na de Botlek rechts).

Thuis houden ze van plaatjes draaien een bezoekje aan de Platenboef is dan ook favoriet. Ze zijn gestart met de collectie van de papa’s en breiden dit rap uit. “Nu iedereen weet dat we houden van plaatjes draaien krijgen we altijd een plaatje voor onze verjaardagen. Dat is heel leuk want iedereen geeft z’n eigen smaak en zo krijg je een heel diverse collectie.”

Het huis is helemaal af dus grote klusplannen zijn niet aan de orde. Ze denken wel aan kleine klussen als een kacheltje, de pui schilderen, nieuwe kozijnen. Ze zijn laatst gestart met een gat boren in de buitenmuur voor ventilatie in de badkamer. “Afgezien van een paar vallende bakstenen is dit heel soepel verlopen haha”.

Ze zijn erg blij met de tuin, die hadden ze op hun vorige adres niet. Puck: “we hebben een klein zeilbootje in Zeeland waar we in een uurtje naar toe kunnen rijden en die gebruikten we als buiten”.

De straatvereniging kenden ze nog niet maar vinden ze heel leuk klinken. Puck: de poster over de voortuin hangt in ieder geval al. Dat zou erg schelen met de hangjongeren voor de deur. We hoorden ze laatst op de stoep onze boekenkast bespreken: “moet je zien wat een hoop planken hee!”

Naast klussen zijn de schoonmaaktools goed geregeld. Tijd om de derde huisgenoot (voorlopig nog zonder naam) te introduceren: een robotstofzuiger! Techneut Fons geeft even een demonstratie. De robot legt de bekende weg af en laat zien hoe hij ‘bij de koelkast de randjes doet’. De robot poetst het huis als Puck en Fons er niet zijn en kan bijna alles zelf: “alleen als hij in de bijkeuken terecht komt, kan hij niet terug over het drempeltje en hoor je hem piepen als je thuiskomt”.

Een gezellig gesprek en 3 mokken thee verder is er genoeg moed verzameld voor de laatste vraag: wat doen jullie met het ‘vliegerwinkeltje’? De vader van Fons vindt het oude bordje maar niks maar onze nieuwe burenen willen hem graag laten hangen. Met misschien zelfs een nieuw lampje erin. Welkom in de straat! FdJ

Speeltuinrecensie: Binnenstebuiten

Voor het winternummer is het Telegraaffloris speeltuinkeuringsteam neergestreken in Speeltuin Binnenste Buiten, gelegen aan de Schonebergerweg 9 achter de oude tramremise aan de Binnenweg ter hoogte van het Heemraadsplein.

Deze speeltuin is één van de bekendste en populairste van Delfshaven en was ook voor dit bezoek al de favoriet van het keuringsteam. Bezoekersaantallen lopen hier op tot driehonderd per dag in de zomer.

Het is een grote groene speeltuin met veel kruip- en sluipdoor mogelijkheden. De kids raken er niet snel uitgespeeld en in mijn ervaring is de kans hier hoger dan elders om als ouder ongestoord een boek of krant te lezen of substantieel werk gedaan te krijgen. Er zijn voor de ouders lekkere stoelen, tafels, zomers staat er een schaduwrijke tent en er is koffie en thee.

Favoriet speeltuig van de kids is de nestschommel direct rechts van de ingang waar je met een hele groep op kan. Op de tweede plaats komt de roetsjkelbaan. Verder zijn er klimrekken, een zandbak, een waterpomp, rekstokken, een wip, schommels, skelters, een basketbalplein, een zandbak en nog veel meer. Leuk is ook het minibadje met douche die op warme dagen aangaat voor de verkoeling van de kleintjes.

Anders dan bij de eerder besproken Zandtuin en Ali Baba draait deze speeltuin helemaal zonder betaalde krachten. De gemeentesubsidie wordt geheel aangewend voor het onderhoud en alles wordt gedaan door vrijwilligers en het actieve speeltuinbestuur bestaande uit buurtouders.

Vrijwilliger Elissaty M werkt er vier dagen per week. Hij vertelt dat deze speeltuin geen pasjessysteem heeft en kinderen er zonder begeleiding in mogen. Bij wangedrag volgt een tijdelijke schorsing en na een aantal schorsingen volgt een permanent verbod. Elissaty spreekt niet zo

goed Nederlands en heeft geen EHBO diploma, “geen geld voor”. Ernstige ongelukken gebeuren er volgens hem nooit.

Even later spreken we met Annemiek, de voorzitter van het bestuur. De speeltuin bestaat sinds 2008 in de huidige vorm en wil een groene oase in de wijk zijn. Zij vertelt over de diverse activiteiten die de speeltuin organiseert, zoals de groene zaterdagen waarop in groepsverband gesnoeid en getuinierd wordt (voornamelijk door de bestuursleden zelf).

In de zomer zijn er kampeernachten en BBQ's en in de winter wordt bij vrieskou het basketbalpleintje ondergespoten en kan er geschaatst worden.

Haar grote ergernis is de jaarlijkse verstopping van het riool waar een groot deel van de subsidie aan opgaat. Ondanks alle aanmaningen blijven mensen doekjes en papier in de pot gooien....

Al met al is speeltuin Binnenste Buiten een absolute must voor alle kids in de basisschoolleeftijd. Oh ja, elke dinsdagmorgen van 10:00 tot 12:00 is er peuterinloopuur met peuteractiviteiten. Kijk ook op www.speeltuinbinnenstebuiten.nl voor actueel nieuws en openingstijden.

PR

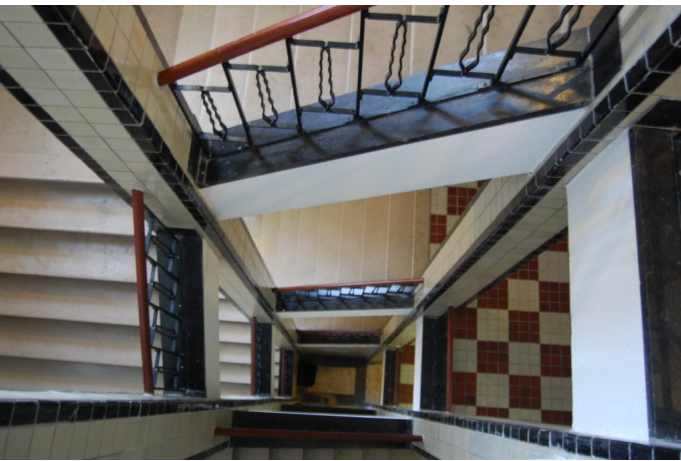
DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

KIDS IN THE STREET

ANTHONY

U weet wel, vorige keer had Jacob, door mij per ongeluk Jacob Levy genoemd, terwijl het eigenlijk Jacob Drosterij is, maar gelukkig werd mij dat niet zwaar aangerekend en zat hij er zelf ook niet mee, Anthony als volgende in het estafetteinterview aangewezen. Laat ik nou ook Antonie heten, bijna hetzelfde, al is mijn roepnaam Tony...maar dat scheidt toch een band, alsof je elkaar gelijk begrijpt. Bovendien woon ik recht tegenover Anthony, die in het wooncomplex voor Chinese ouderen woont, u weet wel,

die prachtige voormalige huishoudschool (kijk eens op bijgaande foto, wat een adembenemend trappenhuis, daar laat je de lift echt voor staan of beter gezegd...hangen). Nou is Anthony natuurlijk geen bejaarde, maar gewoon, net als zijn beste vriendjes, 9 jaar oud. Hoe komt hij dan daar dan terecht? Nou, hij woont bij zijn grootouders, want zijn vader en moeder wonen en werken in Arnhem en hebben daar een chinees restaurant. Zijn grootouders, die ook een chinees restaurant hadden in Twente, en ouders komen dus uit Hongkong en zijn van Chinese afkomst. En dus Anthony ook. Hij praat dan ook vloeiend Kantonees-Chinees en zijn opa en oma kunnen wel redelijk Nederlands verstaan, maar Nederlands praten is toch wat lastig. Maar Anthony bleek een volleerde tolk, dus konden zijn opa en oma meegenieten van het gesprek.

Op welke school hij zit? .....het is bijna niet te geloven, maar eindelijk een slimmerik die niet op de Montessorischool zit, het is heus waar! De Oranje-Nassau school op de Beukelsdijk, dat is waar hij zijn kunsten vertoont! Hij vindt het echt een leuke school en het fijnst zijn toch wel de gymnastieklessen. En een goede tweede zijn....de

pauzes! Jaja, die had ik nog niet eerder gehoord. En het zijn dus 2 pauze's, eentje om tikkertje te spelen, maar nu is verstoppertje spelen helemaal in, en de grote pauze is het voetballen geblazen. En hij is niet voor Ajax, maar voor Feyenoord, en toch is Jacob, die Ajaxfan een vriend, en zo hoort het ook!! Alleen....zijn vader die dus in Arnhem woont, is voor Vitesse....nou ja zeg..! Gaan die pauzes niet koste van zijn prestaties..? Welnee...dat blijkt wel uit zijn rapport, in een mooie oranje(nassau) hoed gestoken, wat een mooie cijfers, om jaloers op te worden. Hij vindt ook alles leuk, zelfs rekenen, wat hij op een hoger niveau mag doen dan dat van groep 6, dat belooft wat. Wat hij ook heel leuk vindt...(school)zwemmen, en vol trots werden diploma's A, B en C tevoorschijn gehaald. Reddend zwemmen, dat is echt leuk en dat wil hij nog beter leren, heerlijke gedachte toch!

In de straat heeft hij goeie vriendjes, zoals Jacob en Faas, en die straat zou eigenlijk een klein voetbalveldje moeten hebben in plaats van al die auto's die kinderen van de internationale school komen halen. Maar verder zijn de huizen eigenlijk allemaal mooi, daar kan hij niks op aanmerken, al vindt ook hij zijn eigen huis wel extra fijn.

En zijn opa zat er bij te glimmen, met een gelukkige glimlach op de lippen!

Favoriete eten? Wat denk je, sushi's natuurlijk en als zijn moeder komt, meestal op maandag, dan is het sushieten geblazen, heerlijk met zalm en van die hele kleine eitjes, smullen maar.

Nou Anthony, ook jij gaat het maken met zo'n slim rekenhoofdje..succes!

TS

Slapen in Middelland: Hotel Turkuaz

“Je komt te laat, het hoeft eigenlijk niet meer”, zegt Tuna Uzun, manager van hotel Turkuaz, als ik binnenkom voor het interview. “Het hotel wordt verkocht en ik ga weg”.

Als we even later toch zitten te praten met een glaasje wijn erbij vertelt Tuna, “Tonijn” voor zijn Nederlandse vrienden, dat het hotel te koop staat en hij waarschijnlijk weer een ander hotel gaat runnen. De huidige eigenaar is de vijfde in achttien jaar tijd, weet Moreno, de baliemedewerker, te vertellen. Hoteleigenaars die voor de lange termijn investeren zijn zeldzaam geworden. Men wil tegenwoordig hoge marges en snel resultaat op investering zien, anders gaat het weer de verkoop in.

Hotel Turkuaz, gelegen aan het begin van de Graaf Florisstraat, adres Henegouwerplein 56-58, bestaat al minstens veertig jaar onder verschillende namen. Het drie-sterren hotel biedt in totaal zeventig slaapplekken verdeeld over 27 kamers. Een twee-persoonskamer inclusief ontbijt kost 55 euro maar in last-minute deals via websites als bookings.com kan het nog goedkoper. Alle kamers hebben gratis Wifi, televisie, douche en toilet. Laatst wilden de Nederlandse Hotel Classificatie het hotel een ster afpakken maar dat hebben ze succesvol aangevochten en de drie sterren zijn behouden.

Er werken acht mensen in het hotel die een hecht collectief vormen. Moreno en Sylvana zijn de veteranen onder hen en werken hier al respectievelijk 18 en 36 jaar. In Moreno's tijd is het hotel vier keer van eigenaar veranderd. Toen hij begon was het hotel van een nederlands stel. Toen zij met pensioen gingen werd het gekocht door een Pakistaan. Toen kwam er een Russische eigenaar, daarna een Koerd en toen de huidige Turkse eigenaar. Dat was ook het moment dat Tuna hier begon als manager.

Tuna is zijn hele leven al in horeca werkzaam en kreeg het vak met de paplepel ingegoten. De Graaf Florisstraat doet

hem vaak denken aan de Lindestrasse in Krefeld waar zijn ouders in zijn jeugd een Gasthaus bestierden.

Het hotel draait goed volgens Tuna. De gemiddelde bezettingsgraad is 70% waarvan minstens de helft via internet binnenkomt. Het gastenbestand is erg gevarieerd. Het hele jaar door zijn er arbeiders die kort of lang in de haven en elders in Rijnmond aan het werk zijn. Daarnaast zijn er veel gasten die Rotterdam aandoen voor een concert, wedstrijd of evenement zoals het filmfestival. Bij de jaarlijks terugkerende events, keren de gasten ook weer terug naar het hotel.

Natuurlijk zijn niet alle klanten altijd tevreden. Vaak zijn dat mensen met een verkeerde verwachting van wat je voor 55 euro krijgt, aldus Tuna. Moreno herinnert zich lachend hoe een Amerikaanse gast bij het inchecken vroeg of het diner op zijn kamer geserveerd kon worden. (Het hotel biedt diner noch roomservice). Die stond dus binnen drie minuten weer buiten.

Ofer wleens rare gasten zijn? “Hoeveel tijd heb je? Hoeveel kranten wil je volschrijven?” De verhalen komen los. Zo was er de Amerikaanse oplichter Freddy die blijkbaar zo goed in zijn vak was dat Tuna nog steeds twijfelt of hij niet toch echt CIA agent was. Freddy heeft zo'n drie jaar in het hotel gewoond. Zijn hotelrekening werd aanvankelijk netjes door ene Bill vanuit Amerika voldaan. Tegenover Bill's betalingen stonden beloftes van Freddy. Bill belde dagelijks met Freddy maar op een gegeven moment liep het fout en stopte de betalingen. Nog wat later verdween Freddy zelf ook met de noorderzon en liet vijf maanden hotelrekening onvoldaan.

Moreno vertelt over het langste klantverblijf dat het hotel gekend heeft. Dit was ene meneer de Graaf die in

Hotel Turkuaz (vervolg)

totaal zeven jaar lang een kamer betrokken heeft. Hij kwam binnen als een normale gezonde man die wegens relatieproblemen tijdelijk onderdak nodig had maar raakte gaanderweg aan lager wal, dronk steeds meer en vermagerde sterk. Tot onrust van het personeel liet hij geen schoonmakers toe op zijn kamer. Toen het toch een keer gingen kijken kregen ze aanvankelijk de deur niet open. De vloer bleek bedekt met een meterhoog bierflesjestapijt dat zelfs het bed bedolven had. Inlevering van de flesjes leverde 350 euro aan statiegeld op à 10 cent per flesje.... Uiteindelijk verhuisde deze meneer met hulp van zijn familie naar een voordeliger woonruimte.

Meest schrijnend geval was dat van de twintig Russische zeelieden van een aan de ketting gelegd schip die ergens in de negentiger jaren in het hotel verbleven. De groep had geen cent te makken, de verblijfskosten werden nog door de rederij betaald, maar de achterstallige gage was ergens tussen wal en schip gevallen. De hele groep is na twee jaar hotel en de verblijfsvergunningen al lang verlopen door de vreemdelingenpolitie met geweld gearresteerd en via Schiphol het land uitgezet. Moreno beschrijft het dramatische tafereel dat zich afspeelde in de lobby met de politie en die grote sterke huilende zeelieden.

Het personeel snapt dat massaal voorrijdende politiebusjes en ambulances, zoals onlangs op een zondagochtend, wel eens een slechte indruk kan wekken. Maar goed, af en toe overlijdt er wel eens iemand, ook in een hotel. Dit was de derde in achttien jaar tijd. Dat is niet te vermijden, evenals gasten die zich soms misdragen. Moreno herinnert zich een groep Ieren die vanuit hun kamers bierflessen naar voorbijgangers gooiden en het volledige interieur sloopten

De meeste ongewenste gasten, zoals prostituees en zigeuners, pikt Tuna er na zoveel jaar feilloos uit en krijgen te horen dat er geen kamer vrij is. Voor diegene die na inchecken alsnog ongewenst blijken, worden de kamers niet verlengd.

Uiteraard kennen ze het andere hotel, verderop in de straat. Dat maar één ster heeft maar verder wel even duur is. Voor het voormalige hotel "Heemraad" om de hoek aan de Heemraadsingel heeft Tuna een goed woord over. Dat was volgens hem een regelrechte hoerentent en er volgt nog meer informatie waarbij ik mijn laptopje maar even dichtsla. Dan is de fles wijn op en heb ik meer dan genoeg informatie voor dit artikel. Het Turkazpersoneel is trouw Telegraafflorislezer dus, Tuna en Moreno, nogmaals bedankt!

PR

Johns hoekje a-politiek

In een grote deelgemeente als Delfshaven met 60.000 inwoners is de representatieve democratie van groot belang.

Tenminste... Dat zou je denken...

De wereld waarin we leven is niet meer zoals die van pakweg een halve eeuw geleden toen Nederland nog keurig verdeeld was in zuilen en je een vertegenwoordiger vond die precies hetzelfde waarden- en normenpatroon had als jij.

Vandaag de dag leven we in een wereld die sterk geïndividualiseerd en geglobaliseerd is. Daarbij is ook ons normen- en waardenpatroon sterk geïndividualiseerd. Wat voor mij een belangrijke waarde is hoeft dat nog niet voor jou te zijn. Al deze individuele normen- en waardenpatronen lopen door elkaar heen.

Ook de globalisering is een gegeven. Vroeger leefden binnen een duidelijke afgebakende gemeenschap. Vandaag de dag leven we in een wereld die veel minder door tijd en ruimte is begrensd en zich kenmerkt door netwerken. Een deel van mijn leven speelt zich af in de fysieke wereld en in de virtuele wereld, maar beiden zijn even reëel. Daarbij is de fysieke wereld niet meer beperkt tot een kleine gemeenschap maar zijn we wereldburgers geworden.

Het klinkt alsof ik erg verlang naar hoe het vroeger was, maar dat is zeker niet het geval. Maar de wijze waarop we onze vertegenwoordiging hebben georganiseerd loopt wel hopeloos achter bij de werkelijkheid van alledag. In hoeverre vertegenwoordigd een gekozen volksvertegenwoordiger tegenwoordig nog een achterban? Hoe zorg je nu dat je als gekozen volksvertegenwoordiger de belangen behartigd van een (wereld)gemeenschap die met een divers normen- en waardenpatroon en online leeft? Vragen waar we als maatschappij de komende jaren snel een antwoord op moeten gaan bedenken.

Gelukig zijn er inmiddels ook vormen van directe democratie en zijn mensen zo mondig en zelfredzaam dat men de eigen omgeving vaak zelf prima kan organiseren. Misschien een voorbode voor de toekomst. De tijd zal het leren.

JvW

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Liesbeth Levy

Geveltuinengate

Het huis van mijn jeugd staat aan het Sarphatipark in Rotterdam. Samuel Sarphati (Amsterdam, 31 januari 1813 – 23 juni 1866) was een Joods arts, chemicus, weldoener en broodfabrikant die een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van het onderwijs, de volksgezondheid, de stedenbouw en de nijverheid van Amsterdam in het midden van de 19e eeuw. Sarphati was van alle markten thuis en liep met zijn initiatieven vaak vast in de Amsterdamse bureaucratie.

In 1877 werd begonnen aan een park dat zijn naam kreeg in 1888: het Sarphatipark. In het midden staat zijn monument. In 1908 werd het park opgehoogd, zoals de omliggende De Pijp, omwille van de drassigheid en een mogelijke malariaepidemie. Sarphati gaf de aanzet voor de aanleg, het ontwerp in Engelse landschapsstijl is van de stadsingenieur Jacobus van Niftrik. Om het vijverwater te vervensen leidde een ondergrondse buis water van de Stadhouderskade naar het park. Aan de Tweede van der Helststraat werd een gemaal aangelegd om het overtollige water te lozen.

Ik groeide op met het uitzicht op dit prachtige parkje met in het midden een monument ter ere van de naamgever. In de zomer benamen statige kastanje bomen het zicht op de Ceintuurbaan aan de overkant. Boven de groene boomkruinen uit klonken vrolijke geluiden, van spelende schoolkinderen tot ritmische bongo's. In de winter vormden de kale takken een schitterend contrast met de lichten van de stad.

Kortom een feest voor oog en oor. Helaas bezat ik ook een goed functionerend reukorgaan en daarmee komen we bij een wat minder lyrisch onderdeel van de statige stadsparkje. Om te beginnen was het park de hotspot voor hondenbezitters uit de complete wijk, een permanente stankwalm vormde een onzichtbare derde wand rond het park. De klassieke ijzeren pisbakken bij iedere ingang neergezet zorgde voor aparte eilandjes van stank, met als kers op de taart de door gevogelte bewoonde groezelige vijvertjes achterin het park.

Buitenspelen? Daar heb ik mijn gehele jeugd niet aan gedaan ik zat liever met een boek achter het raam te genieten van het uitzicht. Door mijn jeugd aan dit fraaie stinkparkje heb ik een zeer ambivalente relatie met stadsgroen opgebouwd. Als ik het woord 'groen' alleen al hoor breekt het zweet me al uit. Mijn portie

groen zijn de platanen in de straat en daarmee is mijn geluk compleet. Verder geniet ik van de heerlijke brede stoepen en prijs me gelukkig in een grote stad tussen de stenen te wonen.

Toen ik de poster zag met het Paul Biegeliaanse de tuinen van Graaf Floris kon ik met alle symphatie voor de initiatiefnemers niet echt enthousiast worden. Natuurlijk, als iemand er individueel voor kiest voor een geveltuin, wie ben ik om het feestje te verpesten, maar als wij als straat collectief geacht worden te kiezen voor deze groene interventies dan haak ik af.

Een informatieavond liep ik mis, maar ondertussen werd er van verschillende kanten een beroep op mijn groene vingers gedaan en moest ik steeds uitleggen waarom ik niet mee deed. Het voordeel daarvan was dat mijn betoog aan diepgang en argumentatie won en het verlangen naar een open debat over nut en noodzaak van geveltuinen met voor- en tegenstanders groeide.

Dat open debat is er niet gekomen en dat vind ik een gemiste kans. Als er een beroep wordt gedaan op onze groene gemeenschapszin en betrokkenheid dan hoort daar een open debat bij waar voor- en tegenargumenten misschien tot nog betere plannen hadden geleid.

“Meer burger, minder bestuur” is de slogan waarmee deelgemeenten gaan plaatsmaken voor gebiedscommissies met louter een adviserende rol richting stadhuis. Mocht dit echt werkelijkheid worden dan wacht ons nog een hoop debat en deliberatie.

Iets om naar uit te zien, niet om voor weg te lopen.

LL

TOP 88A

Een verslag van spannende zaken in ons eigen pandje
KERSTBOOM & POLITIE IN DE BUURT

Hij staat er weer, de kerstboom en niet zo maar een, nee, deze is volgehangen met fruit, nootjes en prachtige lichtjes, en staat te pronken als een echte blikvanger in de straat. De vogels, voorzover niet vertrokken naar het diepe Zuiden zaten al te likkebaarden op de onderste tak van boom naast DE boom. En wie denkt, dat zoiets allemaal vanzelf gaat, vergist zich schromelijk. Daar is door klein en groot, zoals op de foto's te zien, keihard aan gewerkt. Een fantastisch initiatief, wat laat zien, dat als je iets wil, het ook gewoon lukt. Namens het Bestuur ter Bevordering van... heel erg bedankt.

TS

Een inval..? Een arrestatie? Zou je zo maar denken, toen 25 politiemensen op woensdagochtend 11 december ons pandje 88a bomvol maakten. Nee hoor, het was een soort groot werkoverleg over een aanstaande reorganisatie en wat dat voor gevolgen kan hebben voor de wijze van (samen) werken tussen de verschillende districten en werkprocessen. Door de wijkagent was aan het bestuur gevraagd of ze voor die gelegenheid van onze faciliteit gebruik konden maken. Niet dat ze op het districtsvestiging geen vergaderruimte hebben, maar ze wilden heel graag midden in de wijk zo'n vergadering houden om zo een maximum aan couleur locale op te snuiven. Het bestuur werkte daar graag aan mee en zo waren ze die ochtend onze (straat)gast. Als gastheer heb ik uiteraard onze straat een flinke veer in een "bepaalde plaats" gestoken, zodat ze voortaan nooit meer zullen denken, eh...de Graaf Florisstraat, waar istie ook alweer?

Lijkt me sterk, want de reacties op de locatie en mijn koffie waren unaniem positief. Ik heb natuurlijk niet de hele ochtend aandachtig meegeluisterd, maar aan het eind, na het horen van al die problemen en het akelig gedoe waar deze mensen mee te maken hebben, had ik toch heel sterk het gevoel...wat ben ik blij dat er politie is, wat ben ik blij dat er nog steeds mensen zijn die dit broodnodige, maar soms ondankbare werk willen verrichten. Zo...en nou maar hopen dat ik voorlopig geen bekeuring krijg voor een onnozele overtreiding.:

TS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 4 - winter 2013 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Redactie

Graaf Florisstraat 73a

krant@graafflorisstraat.nl

De redactie van deze TeleGraafFloris bestaat uit: Luuk van der Meer (hoofddredacteur), Jeroen van der Beek, Tony Steenbreker., Liesbeth Levy, Peter Reitsma (eindredactie) en Femke de Jonge.

Verder werkten aan dit nummer mee: Karin van Barneveld, Petra Holland, Harold Smits, John van Wijgerden en Mayke Hegger.

De TeleGraafFloris, dé krant van de Graaf Florisstraat, komt vier keer per jaar uit: aan het begin van elk jaargetijde. De TeleGraafFloris is voor, van en door alle bewoners van de Graaf Florisstraat. Nieuws, vragen en reacties zijn dus welkom. Mail je bijdrage naar bovenstaand adres. Zet de tekst in het e-mailbericht en stuur eventuele foto's apart mee, met een begrijpelijke naam.

Verspreiding

Niet elke bewoner krijgt de de TeleGraafFloris. Alleen bewoners die lid zijn van de vereniging Ter Bevordering of die actief hebben aangegeven deze nieuwsbrief te willen ontvangen, krijgen de TeleGraafFloris elk kwartaal bezorgd. Stuur ons een e-mail als je de nieuwsbrief in kleur in je mailbox wilt ontvangen (bcc verstuurd).

Persoonsgegevens

De (e-mail)adressen van de bewoners zullen niet worden gebruikt voor commerciële initiatieven.

VERENIGING TER BEVORDERING

Tientjesleden van de vereniging Ter Bevordering ontvangen elke maand een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd in het hoekpand op nummer 88a. Wil je meer?

Laat je dan op de mailinglijst zetten die past bij jouw interesses. Er zijn twee specifieke mailinglists waar je jouw naam op kunt laten zetten. Je ontvangt dan gerichte en uitgebreide uitnodigingen voor de activiteiten die jij interessant vindt. Je kunt jezelf aanmelden bij:

etenbijfloris@live.nl

Je krijgt dan te horen of en wanneer er gekookt wordt. Ook kun je jezelf hier natuurlijk aanmelden als kok.

floriscoop@graafflorisstraat.nl

Dan krijg je elke maand een uitgebreide mail over de film van de maand. Elke maand een bijzondere film. Altijd met iets lekkers erbij, soms met een passend diner. Vol is vol, dus wacht niet te lang met aanmelden. Kosten: 4 euro pp (film met knabbeltje) + 10 euro pp (film met diner). Drankje moet je zelf meenemen. Exclusief voor leden van de vereniging Ter Bevordering en hun introducés.

Daarnaast kun je als lid het hoekpand van Floris afhuren voor geluidsarme besloten bijeenkomsten, als vergaderingen of dineetjes. Stuur daarvoor een mail naar gies@moedersmooiste.nl

Je wordt van harte uitgenodigd om mee te denken en te doen. Voor vragen en opmerkingen direct aan het bestuur van de vereniging kun je mailen naar vereniging@graafflorisstraat.nl